

blot for tidligere bygningsafgiftspligtige Ejendommens Vedkommende men ogsaa for Hartkornsejendommens Vedkommende. Skønt jeg anser det for overvejende sandsynligt, uden dog at have anstillet nogen nøjere Undersøgelse deraf, at en saadan Forandring vil medføre en ikke ringe Forrykkelse i de Forhold, hvorefter Byrden hidtil har været paalignet, og særlig en Forrykkelse til Ugunst for de mindre eller helt smaa Landejendomme, for saa vidt de ikke komme helt ned under Ejendoms-skyldgrænsen, kan jeg dog for mit Vedkommende tiltræde dette Forslag. Det er jo givet, at vi skulle den Vej ud en Gang, og saa er det det letteste og simpleste at tage Skridtet paa een Gang, og da man beholder Folkeholdet som subsidiært Fordelingsgrundlag, kan dette vel ogsaa nok i nogen Maade bøde paa den Forrykkelse i Snekastningsbyrdens Fordeling, der ellers vilde komme frem. Ogsaa kan jeg billige, at man sætter 6,000 Kr. eller i Mands Folkehold som Fordelingsenhed. 6,000 Kr. svarer jo temmelig nøje til den nuværende Fordelingsenhed i den bestaaende Snekastningslov, nemlig 1 Td. Hartkorn.

Derimod ser jeg ikke rettere, end at Lovforslagets § 1 lider af en formel Mangel. Det hedder først, at Snekastningsbyrden herefter skal fordeles *enten* i Forhold til Ejendommens Skyld-Værdi *eller* til de paagældendes Folkehold. Det kan være meget rigtigt, men saa hedder det i samme Stykkes sidste Punktum: „Folkeholdet lægges kun til Grund for Ansættelse, naar og for saa vidt den efter samme beregnede Snekastningsydelse overskrider den Ydelse, der bliver at paaligne efter Ejendomsværdi.“ Det vil jo sige, at man kun kan paaligne efter Folkeholdet, naar Paaligning efter Folkehold giver en større Ydelse end Paaligning efter Værdi, men at man dog ikke maa beregne den hele Ydelse, som Folkeholdet svarer til, men kun den Del af Ydelsen, hvormed denne overstiger den Ydelse, som skulde udredes, hvis Fordelingen skulde ske efter Værdi. Jeg kan i hvert Fald ikke faa andet ud af Forslaget; men jeg antager i Grunden ikke, at det er Meningen. Jeg antager, at Meningen er den, som det ogsaa hedder i Begyndelsen af det nævnte Stykke, at *enten* skal der fordeles efter Værdi *eller* efter Folkehold og ikke efter begge Dele. Men naar der fordeles efter Folkehold, er det hele den Byrde, der kan komme frem efter Forholdet — 1 Mand lig med 6,000 Kr.s Værdi — hvorefter Byrden skal udredes. Det citerede Punktum: „Folkeholdet læg-

ges kun til Grund o. s. v. . . .“ er taget efter den bestaaende Snekastningslov, men der kunde det passe. Thi efter den bestaaende Snekastningslov fordeler man efter et „Baade—Og“, man fordeler baade efter Hartkorn, bygningsafgiftspligtige Bygningers Assuranceum og efter Folkehold. Men her, hvor der kun skal fordeles efter et „Enten—Eller“, kan dette Punktum vist ikke uændret blive staaende uden at føre til et forkert Resultat, som ikke har været Lovforslagets Mening. Det er særlig Ordene: „for saa vidt“, der føre til det fejle Resultat. Men hvis jeg har Ret i min Opfattelse, er Manglen nemt at rette.

Af de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg kun omtale § 4. Bestemmelsen, der gaar ud paa — som allerede berørt af den sidste ærede Taler, at de, der hidtil have kunnet paalignes en Snekastningsdag hver Vinter, herefter skulle blive fri, for saa vidt de ikke blive paalignede Snekastningsydelse efter Lovforslagets § 1 efter fast Ejendom eller Folkehold. Jeg ser ikke rettere, end at man derved kommer til at fritage en hel Del ogsaa velstillede Personer for Snekastningsydelse; man kan der komme til at fritage baade Kapitalister og næringsdrivende m. fl., der bo til Leje i Huse, der ogsaa bebos af Ejeren. Og det forekommer mig dog, at der ingen Grund er til at gaa saa vidt med Fritagelse for Snekastningsydelsen. Alle ere interesserede i Vejenes Farbarhed, og en Snekastningsdag hver Vinter er jo ingen stor Ydelse. Det, at man indskrænkede de snekastningspligtiges Antal saa stærkt som her foreslaaet, kan ogsaa faa uheldige Følger for dem, der vedblive at være snekastningspligtige, særlig for de mindre Ejendomsbesiddere. Thi det er jo saaledes, som en fremragende Politiker udtalte for et Par Aar siden paa et Valgmøde, da han blev spurgt om, hvad han mente om Snekastningsloven, at: „Sneen skal kastes“. Naar man derfor indskrænker Antallet af snekastningspligtige, fører det til, at der bliver større Byrder at udrede for dem, der beholde Pligten, men det kan igen let føre til, at man gør Byrden ogsaa forholdsvis større for de mindre Ejendomsbesiddere, end den ellers vilde blive, idet de mindre Ejendomsbesiddere udgøre det bredeste Grundlag, de kunne stille de fleste Folk. Der staar nok i § 1, at man ved de Regulative, der skulle udarbejdes, skal iagttage, at der lignedes den samme Snekastningsydelse for hver 6000 Kr.s Værdi. Men der staar jo ikke, hvorledes man skal forholde sig med